



**Herättäjä-Yhdistys ry**  
PL 21, 62101 Lapua  
Puh (06) 433 5700  
hy@h-y.fi  
[www.h-y.fi](http://www.h-y.fi)  
[www.herattajajuhlat.fi](http://www.herattajajuhlat.fi)



**ANNA TOIVO  
HUOMISEEN  
HERÄTTÄJÄJUHLAT**

 Seinäjoella 14.-16.7.2023

**sunnuntai 16.7.2023  
aamuseurat klo 8.00  
Maria Myyryläinen**

Kun äitini oli lapsi, hän itki, koska oli saanut laskelman kokeesta arvosanaksi 9,5 eikä täyttä kymppiä. Laskelmaa kutsuttiin minun kouluaikoinani matematiikaksi ja se liittyi enemmän tietokoneisiin kuin numeroihin. Mutta äitini tavalla suutuin, koska kympin sijaan matematiikan numerot alkoivat yhdeksällä.

Minä ja äitini olemme kasvaneet eri maailmoissa. On kummallista miten niin eri lähtökohdista tulevista henkilöistä voi muovautua kaksi niin samanlaista yksilöä. Jaamme tietysti 50 % perimästäme, mutta onko todella niin, että olemme onnistuneet välttämään ympäristön vaikutuksen lähes täysin ja kiinnittymään tuohon meitä yhdistävään dna:han?

Minä muutin pois kotoa 16-vuotiaana. Isä ei olisi halunnut päästää minua vielä lähtemään, mutta äiti kysyi: "Toteutathan sinä omia unelmiasi, etkä minun?" Ymmärsin, että niin vaikeaa kuin äidille olikin päästää minut muuttamaan kauas kotoa, hän ei voinut estää minua lähtemästä, koska olisi tehnyt itse samoin. Minä elin unelmaani ja äiti oli siitä ylpeä. Ja minä olin kiitollinen hänelle siitä, että hän oli tehnyt unelmani mahdolliseksi.

Teini-iän unelmat rokkitähteydestä ja kuuluisuudesta karisivat hiljalleen pois. Kun täytin 21 totesin, että ehkä minusta tulee ihan normaali. En enää unelmoi siitä, että olisin rikas ja suosittu, vaan siitä, että olisin kuin äitini. Menestynyt, rakastava, ymmärtävä ja kaunis äitini, joka taistelee vääryyttä vastaan omalla hiljaisella tavallaan.

Naispappina 2000-luvun alussa äitini on todella joutunut taistelemaan. Tie kirkkoherraksi ja vielä rovastiksi ei ole ollut helppo, ja epäilijöitä on ollut paljon. Kun äitini pyrki kirkkoherraksi hänelle sanottiin, että hänen pitäisi mennä naisten töihin. Äiti yritti suojella meitä sukupuolisyrynnältä parhaansa mukaan, mutta se osoittautui mahdottomaksi tehtäväksi. Vaikka maailma onkin modernisoitunut paljon, on sukupuolten välinen ero on edelleen läsnä. Nuorena en ymmärtänyt, miksei äiti ollut yhtä hyvä kuin miespappi. Nykyään mietin, miksen minä ole yhtä hyvä kuin mieskollegani.

Äidin tavoitteena on aina ollut suojella meitä hänen ongelmiltaan ja pyrkiä estämään meitä toistamasta hänen virheitään. Hän toivoi, että me olisimme viisaampia kuin hän, että kävelisimme omaa polkuamme. Ehkä juuri tässä näemme, että vaikka kuinka ympäristöstä tekisi turvallisen, perimää ei pysty muuttamaan. Hyvä esimerkki virheiden toistamisesta on taipumuksemme kovaan vauhtiin. Kun äitini oli kolmevuotias, hän ajoi melkein jokeen veljensä autolla. Kun minä oli kahdeksantoistavuotias, ajoin ylinopeussakot isäni autolla. En kuunnellut opettavia tarinoita siitä, kuinka nuorena pitäisi käyttäytyä varovaisesti ratissa. Ei kuunnellut äitinikään.



**Herättäjä-Yhdistys ry**  
PL 21, 62101 Lapua  
Puh (06) 433 5700  
hy@h-y.fi  
[www.h-y.fi](http://www.h-y.fi)  
[www.herattajajuhlat.fi](http://www.herattajajuhlat.fi)



**ANNA TOIVO  
HUOMISEEN  
HERÄTTÄJÄJUHLAT**

 Seinäjoella 14.-16.7.2023

Vaikka minä ja äitini olemme kasvaneet täysin erilaisilla yhteiskunnissa, todistamme nyt yhdessä uutta aikaa. Maailmaa, jossa tekniikka kehittyi meitä nopeammin. Puhelin oli lapsuudessa meille molemmille vain puhelin. Nykyään parkkeeramme autot, luemme kirjat ja maksamme laskut puhelimella. Mutta niin kun sanottu, tekniikka kehittyi nopeammin kuin me. Nyt taistelemme yhteistä taisteluamme tasa-arvon puolesta. On kulunut vuosikymmeniä ja äitini on ollut kirkkoherra jo pitkään. Silti tuo ongelma on edelleen läsnä. Ehkä sinä päivänä, kun minä valmistun teologisesta tai johdan seurakuntaa, olen vain pappi, en naispappi.

Toivo paremmasta huomisesta kulkee mukanani joka päivä. Toivo siitä, että Jumala antaa anteeksi tämänkin virheemme ja tulevaisuus näyttäisi kirkaammalta. Toivo siitä, että minun tyttäreni voi lukea historian kirjoja ja miettiä kuinka typerää oli määrittää jonkun pätevyys hänen sukupuolensa takia. Ehkä kehittyvässä teknologiassa on avain moneen ongelmaan, joiden kanssa taistelemme. Mutta perimmäisenä ratkaisu on teknologiaa kehittävässä ihmisessä. Vaikka keksisimme ratkaisun nälänhätään tai ilmastomuutokseen, emme voi paeta historiamme muovaavaa todellisuutta. Emme voi poistaa ihmisten ennakkoluuloja, jotka ovat syntyneet niin perimän kuin ympäristönkin vaikutuksesta. Anna toivo huomiseen on rukous, jonka kuiskaankin, kun mietin omia lapsiani ja heidän tulevaisuuttaan.

Minun tyttäreni, joka toistaiseksi on vielä hypoteettinen henkilö, tulee kasvamaan uudessa maailmassa. Aamuisin herätän hänet silittämällä hänen käsivarsiaan ja illalla hän vannoo, ettei koskaan tule olemaan kuin äitinsä. Hän oppii Jumalan armosta rippikoulussa, koska äiti ei osaa puhua Jumalasta. Hänestä tulee ehkä rokkistara, ehkä presidentti. Ehkä juuri hän löytää ratkaisun ilmastomuutokseen ja mahdollistaa unelmien toteutuksen myös omalla tyttärelleen.

Tai ehkä ei. Ehkä hänkin pitää kutomisesta ja lukemisesta, ihan niin kuin isoäitinsä. Hän kasvaa ympäristössä, joka yrittää pysyä teknologian kehityksen perässä. Hän katsoo vinoon äitiään, jolla on edelleen kosketusnäyttöpuhelin, jolla pelaa tetristä. Minun tyttäreni pelaa tetristä hologrammeilla. Isoäiti kertoo hänelle tarinoita ja yrittää varoittaa siitä, kuinka uudet sähköautot ovat niin kovin vaarallisia. Siitä huolimatta tytär tulee kotiin yhtenä iltana mukanaan isän naarmutettu auto. On asioita, joita ei vain ympäristöä muokkaamalla voi muuttaa.

Haluan uskoa, että minun tyttäreni saa kasvaa maailmassa, joka mahdollistaa hänelle hänen jokaisen unelmansa. Huolimatta siitä, tuleeko tuo unelma olemaan maailman valloitus tai ihan vain normaalius, toivon, että hän perii isoäitinsä rohkeuden toteuttaa sen. Hänen ei kuitenkaan koskaan tarvitse kyseenalaistaa arvoaan sukupuolensa takia. Hänen äitinsä taisteli tasa-arvoisen huomisen puolesta, niin taisteli isoäitikin, jotta vielä monet sukupolvet voisivat kasvaa juuri sellaiseksi kuin haluavat.

Ehkä juuri siitä syystä, että tyttäreni saa kasvaa tasa-arvoisessa maailmassa, hänestä muovautuu jostain täysin erilaista kuin muista sukunsa naisista. Mutta hänen äitinsä on ihan normaali. Normaali äiti, joka uskalsi toivoa, että huomisessa on toivoa; uskalsi toivoa, että hänen tyttärensä ei tarvitsisi enää taistella samoja ongelmia vastaan. Ihan niin kuin hänen isoäitinsäkin toivoi.